

Свети Сава и ђаци

У једној школи, на часу веронауке, деца су са својим
учитељем причала о Светом Сави. Један дечак, по имену
Борис, јави се:

„Учитељу, учитељу,
Шта се овде збива,
Неко се Светом Сави руга,
А Јелена је крива.“

Учитељ се збуни, па рече:

„Јелена,
Шта сам чуо сада?
Због чега ово радиш,
Престани одмах,
Прихвати се озбиљног рада!“

Одмах после тога, неко је покуцао на врата, а затим ушао.

То је био Свети Сава. Сви устадоше и кренуше ка Светом
Сави да му пољубе руку.

Свети Сава крене да прича:

„Знам, а знате и ви, да неко овде мени се ругао,

А то је ова девојчица Јелена.“

„Знамо,“ рече Борис, „али како ми то да решимо?“

„Љубављу,“ рече Светитељ, „пођите са мном у ваше двориште.“

Тако деца крену у двориште и виде другу децу како се лепо играју.

„Је л' видите,“ рече Свети Сава, „како деца воле једни друге? То се децо зове поштовање и љубав према другима. Ако желите да неко будедобар према вама, будите и ви добри према њему. Није тешко, само треба да се навикнете, а када се навикнете на то, живот ће вам бити лепши и биће вам драго када будете порасли. Због тога, децо, волите једни друге, волеће вас други и живећете срећете срећно.“

Када је Свети Сава завршио, Јелени је било жао и схватила је и када је порасла, да је Свети Сава био у праву.